

[Aksel Larsen.]

vendige indkomstforøgelse, fordele skattebyrden mere retfærdigt på befolkningsgrupperne, bringe priser og avancer under kontrol, modvirke overflødige indkøb, standse grundspekulationen og forøge og billiggøre boligbyggeriet.

Vi har foreslået regeringen at opgive planen om en almindelig omsætningskat. Dette burde regeringen gøre, så meget mere som den jo i marts påstod, at omsætningskattens byrder på den jævne befolkning skulle afbalanceres eller, som det hedder, kompenseres gennem skattelettelser o. lign. Efter det forlig, man har sluttet, er der kun en narresut tilbage af de påtænkte kompensationer, så regeringspartierne har altså opgivet det, der var deres påståede grundlag i marts.

Vi har foreslået, at skatteligningen effektiviseres. Det hævdes jo af sagkyndige, bl. a. af statsminister Kampmann, at mindst 3-4 milliarder kr. hvert år undrages selvangivelsen. Skattemyndighederne repræsenteret ved ligningsdirektoratet har tydeligt erklæret, at selv med den nugældende lovgivning vil det være muligt at kontrollere de fleste selvangivelser omtrent lige så godt, som man nu kontrollerer rigtigheden af lønmodtagernes selvangivelser. Det er bare et spørgsmål om bevilling af nogle få millioner kroner til effektivisering af ligningsarbejdet. Måske kunde en sådan billig effektivisering give lige så meget, som man nu regner med at få i overskud af omsen. Jeg savner en forklaring på, hvorfor de fire forligspartier, som er kendt med ligningsdirektoratets synspunkt og ønsker, overhovedet ikke vil interessere sig for dette.

Vi foreslår indførelsen af en virkelig kapitalvindingskat. Det er urimeligt, at arbejdsfrie indtægter ved salg af jord, byggegrunde, værdipapirer o. s. v. stort set ikke beskattes. De burde beskattes efter nogenlunde samme skala som arbejdsindtægter. Provenuet af en sådan skat kan jeg ikke regne ud, men enhver vil kunne forstå, at det vil blive noget meget stort. Millionerne måtte i hvert fald skrives med et trecifret tal. Naturligvis må en kapitalvindingskat suppleres med en ændring af aktieselskabsloven, sådan at der blev sat en stopper for metoden med udvidelse af aktiekapitalen ved udstedelse af friaktier, som

ikke blot betyder en forøgelse af de pågældende aktionærers formue, men samtidig — da dividende procenten i sådanne tilfælde jo ikke sættes ned — i mange tilfælde en fordobling af aktionærernes årlige udbytte.

Vi har den opfattelse, at afskrivningsreglerne for maskiner og andre driftsmidler er, skal vi sige, alt for liberale. Det er for meget, når det tillades at afskrive 30 pct. om året. Denne afskrivning trækkes jo fra de pågældende skatteyderes, enkeltpersoners eller firmaers, skattepligtige indkomst og giver dem altså en betydelig skattelettelse; men staten får en mindre skatteindtægt. Afskrivningsreglerne har en anden følge: de animerer til hurtigere, end det ellers ville blive gjort, og hurtigere, end det er nødvendigt at gøre det, at udskifte maskiner og lignende; staten betaler en del af anskaffelsessummen for det nye. Hvis vi blot sætter den tilladte skattebezugstigede afskrivning ned til 20 pct. i stedet for de nugældende 30 pct. årlig, vil der ikke alene komme flere penge ind i skat, men forbruget ville også gå ned. Jeg forstår ikke, at de fire forligspartier ikke interesserer sig for dette. De hævder dog, at alfa og omega i deres drømme og tanker dag og nat er: hvordan skal vi få forbruget sat ned?

Der findes ganske utvivlsomt et ikke ringe overflødig forbrug her i landet. Det forårsages naturligvis delvis af den stadige forringelse af kronens købekraft, hvilket just ikke animerer folk til at spare op, men hellere til at købe ind, inden varerne bliver endnu dyrere, end de er i dag. Det overflødig forbrug forårsages imidlertid også af den overhåndtagende amerikaniserede reklame, der dag ud og dag ind påvirker forbrugerne med parolen: køb, køb! uanset om det i virkeligheden er noget, man har brug for, endsige trang til. Vil regeringspartiernes medlemmer have mere at vide herom, end jeg kan få tid til at fortælle her fra talerstolen, kan de blot læse den helsidesartikel, der under overskriften „Ulven er iblandt os“ bragtes i regeringens hovedorgan Aktuelt for den 31. maj. Denne voksende reklame, som kun i meget begrænset grad tjener samfundsnyttige formål, betaler staten og kommunerne en meget væsentlig del af omkostningerne ved. Reklameudgifter er nemlig driftsudgifter, som kan